

I Fjor kom dette Forslag her op, og da havde det ikke noget Forligsmærke paa sig. I Efteraaret, da det kom her ind, ved jeg heller ikke af, at det havde noget Forligsmærke paa sig, og da blev det overvejet her i meget lang Tid. Nu kan det ærede Medlem sige det, men tidligere ikke. Jeg mener derfor, at naar Landstinget har haft rundelig Tid til at overveje Forslaget, tør jeg ogsaa forudsætte, at det har været en moden Overvejelse, det har været Genstand for, da det blev indstillet og vedtaget her i Tinget. Det hævder jeg over for dette Forslag, og jeg hævder det samme over for de Forslag, det ærede Medlem i øvrigt talte om. Jeg tror, de have været grundigt overvejede i lang Tid.

Jeg har ikke forestrevet det ærede Medlem, hvad han skulde gøre, sige og skrive. Det er det ærede Medlems Sag. Lad enhver følge sin Smag. Derom siger jeg intet, kritiserer det ikke engang gerne. Men naar et fraværende Medlem er Genstand for den Behandling, at hans mundtlige Ytringer frendrages som Citater i Betænkningen, saa vil jeg hævde, at jeg ikke kan billige det, og ikke synes om det. Det ærede Medlem kan gøre det, det er i og for sig ligegyldigt, naar jeg blot har fremsat mine Bemærkninger.

Formanden: Jeg maa rette et Spørgsmaal til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn). Jeg hørte nemlig ikke nogen Udtalelse, hvorved han tog sine Vædringsforslag tilbage. Han har bebudet det tidligere under visse Forudsætninger, men han har ikke senere udtalt sig om det. Det ærede Medlem har Ordet for at udtale sig derom.

Lunn: Ja, jeg anser det for rigtigt at tage Vædringsforslagene tilbage. De Forudsætninger, jeg den Gang havde, vare jo, at der vilde ske Tilslutning til dem. Jeg har fundet nogen Tilslutning, men jeg anser det for rigtigt, selv over for denne Tilslutning, at tage Vædringsforslagene tilbage.

Formanden: Vædringsforslagene ere tagne tilbage. Efter Forretningsordenen skal jeg spørge, om nogen optager dem. (Op- hold) De ere altsaa bortfaldne.

Ordføreren (Rump): Det er kun en ganske kort Bemærkning, som for Næsten gaar ganske i samme Retning som den højtærede Ministers sidste Bemærkning. Det ærede Mindretal (Lunn) siger, at den Gang, den

højtærede Minister fremkom med sit Forslag i Fjor i det andet Ting, havde det kun et eneste Menneske for sig; det var Forligsbevægelsen, der skabte det. Det forstaaer jeg ikke. Der kunde dog ikke ret vel være Tale om, at Forligsbevægelsen greb dette Lovforslag, for det ene Ting havde vedtaget det. Det kom altsaa frem i det andet Ting uden egentlig at have et eneste Menneske for sig; men til Trods for den meget stærke Modstand af et særlig sagkyndigt Medlem af det andet Ting, arbejdede det sig saaledes frem, at det fik et meget stort Flertal for sig. Det antager jeg altsaa, maa være det egentlige Resultat af Forslagets Fortræffelighed; efter alle de Oplysninger, som foreligge, og efter det Grundlag, som er givet, kan man dog ikke sige, at det er et Resultat af Forligsbevægelsen. Det er da ogsaa naturligt at antage, at det samme, som bestemte det andet Tings store Flertal til, til Trods for den sagkyndige Modstand mod det, at slutte sig til det, har været Motivet her. Jeg samstemmer fuldt ud med de Fakta, som den højtærede Minister anførte, at Forslaget forelaa her i Fjor paa en Tid, da Forligsbevægelsen ikke var saaledes fremme — den kom først op paa et senere Tidspunkt — og det samme har været Tilfældet i Nar. Den Betragtning maa jeg derfor protestere imod.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 36 Stemmer mod 7.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Konseilspræsidiat, da det er færdigt fra Rigsdagen.

Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg lade de følgende Sager udgaa af Dagsordenen, dog med Undtagelse af Nr. 10, Valg af et Medlem til Rigsretten.

Stemmefedler ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var altsaa:

Valg af 1 Medlem til Rigsretten.

Der blev afgivet 43 Stemmefedler, hvoraf 13 vare blanke. Valgt blev Lassen med 30 Stemmer.